Ч. 211. Четвер 3 жовтня (20 вересня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Справи парляментарні. — Угода. — Грецка праса про ноту правительств австрийского і російского. — Японія а Сполучені Держави.

Вчерашне засідане галицкого сойму розпочало ся о год. 10·45 перед полуднем відчитанєм внесень і інтерпеляций, почім приступлено до дневного порядку.

Справоздане комісиї зелізничої в справі льокальної зелізниці з Лодиговець до Бучковець і справоздане комісиї для аґрарних реформ в справі обезпеченя від елементарних нещасть, приняв сойм до відомости. Сойм приймив в першім читаню справоздане Виділу краєвого в справі будови закладу для божевільних в західній Галичині.

Наступила з черги дальша дискусия над ловецким законом, яке вийшло іззза внесеня п. Абрагамовича, п. Маршалок краєвий відложив дискусию над тим законом до четвергового засіданя.

Наступило справоздане комісиї зелізничої про внесене в справі попертя краєм будови зелізниці Ясло-Конечна. Принято.

Наступив доповняючий вибір одного члена комісиї для реформи виборчої на місце опорожнене через резиґнацию пос. Бойка. Вибраний пос. Влодек.

Пос. Олесницкий в справі формальній просить п. Маршалка, щоби справу провізориї буджетової не трактувати на сім засіданю лише аж на слідуючім по законі ловецкім. П. Маршалок годить ся, та замикаючи засідане о год. 1·30 заповідає нове засідане на четвер година 10 рано.

На вчерашнім засіданю стирийского сойму вела ся дискусия над справозданем аґрарної комісиї в справі внесень о охорону і підпиране плеканя худоби. Справоздавець комісиї підніс серед оплесків діяльність п. міністра рільництва ґр. Аверсперґа, котрий виявляє велику прихильність для інтересів рільників. Сойм приймив майже одноголосно внесенє комісиї, а відтак ухвалив, аби вибрати комісию з 15 членів, котре мала би нарадити ся над способом обходу цїсарского ювілею.

В ческім соймі ухвалила комісия для справ обезпечень утворити краєве товариство обезпечень від огня, граду і обезпеченя худоби.

Виконуючий виділ ческої партиї аґрарної відбуде нинї засідане, на котрім буде зложене справоздане о конференциї провідників партиї з міністрами Пацаком і Форштом. Буде також обговорювана справа, чи можливе єсть тіснійше сполученє аґрарців з Молодочехами, а то на жадане Молодочехів. — Bohemia доносить, що нині міністер Праде приїздить до Прави, аби порозуміти ся з поодинокими німецкими партиями. В пятницю має відбути ся спільна конференция всіх німецких послів.

Вчера по полудни розпочато в Будапешті на ново угодові переговори. В нарадах взяли участь з австрийскої сторони міністри бар. Бек, др. Коритовский, Дершатта і шеф секциї Зіґгард, з угорскої сторони міністри др. Векерле, Кошут, Даранїй і секретар державний Шереній. Наради тревали від години $3^1/_2$ до $7^3/_4$ вечером. Нині о годині 10 перед полуднем розпочали ся дальші наради. — Вчера вечером прибули до Будапешту ще австрийскі міністри др. Форшт і ґр. Аверсперґ та шеф секциї Ресслер. — Як пише „Zeit", вислід переговорів ще доси сумнївний, а то в справі банковій і квоти. Угорске правительство згодилось би на незначне підвисшене квоти, але жадає в заміну за то відповідних уступок.

З Атин доносять: Цїла праса оголошує зміст оногдашної ноти правительств австрийского российского та висказує вдоволенє, що упімненє держав в справі македоньскій єсть звернене до всіх столичних міст на Балкані а за-

НА МАНІВЦЯХ.

(З норвежского — Йони Лїя).

(Дальше).

— Ну, ну!.. ну, ну! — вимучив вуйко Йоель перериваним голосом з причини нового нападу кашлю. — Насамперед спалимо лист; такий буде конець історії. Видиш, то инший папір — говорив, показуючи гачком спалені рештки на блясї перед печею. — Не розсипує ся так легко на порох і попіл. В давних часах навіть і папір був тривкійший. Але тепер послухай. Я все чудував ся ріжнородности і богаству твоєї вдачі, невичерпаній винахідности в інтересах, котра однако має ту слабу сторону, що відтягала тебе від властивих студий і кидала то на право, то на ліво. Так нігде не дійде ся.

— Без сумніву, вуйку; але я тепер сам здав собі справу із своїх хиб і прикмет; знаю, чого хочу і де я є.

— Може бути; отже входячи знов на хвилю в країну незвичайностий, де, як тобі здаєть ся, можеш здобути підставу єствованя — може бути — що сим разом... Однако памятай, що подібні річи не повтаряють ся в житю, і хоч би я за цїну 10 корон міг виратувати тебе від банкротства, не дістанеш від мене більше ні гроша. Три тисячі пятьсот корон нехай будуть, як тамті, котрі мені упали в море; уважаю їх так само страченими і можемо більше не бачити ся.

— Перепрашаю, вуйку, навіть за ту цїну не позволю вам в той спосіб поводити ся зі мною. Пильнуйте своїх гроший, обиду ся ще і... без них і без вас!

— Ну, ну, ну! — І щож знов! Поклади же капелюх. Кидаєш ся, як малий хлопець, котрого укусила оса. Я сказав, то сказав. Ти повинен розуміти: інтереси! Можна взяти на мій рахунок три тисячі пятьсот корон, але чейже гріш такий не кидає ся як стару хустку.

— Позвольте вуйку, що подякую вам зараз і вдячно, що хоч би я нив ся як хробак, не забуду....

— Ну, ну!

— О вашій ніжности, з якою ви мені уділили помочи.

— Нехайже так буде.

— Одиноким моїм стремленем буде тепер приневолити вас, вуйку, аби ви мене шанували. І поставлю на своїм. Тимчасом дякую ще раз і до побаченя.

Скоро обернув ся до дверий і зник за хвилю.

Ледве Фасте уйшов кілька кроків, знакомий актор, Верльоф, зрівнав ся з ним і повитав его свобідно.

— Щож скажеш на то? — почав. — Ґіссінґ повідомив, що хорий і віддано его ролю Пребзенови! Уяви собі его тонкий голосок і тонкі ноги в ролі героя. Очивидно — саля пуста! Така то доля актора! Такі історії! Хотїла би високо піднести прапор штуки; чоловік жертвує жите, працює. Вступимо до „Гельветиї" на шклянку портеру?

— Не маю часу, не можу. Інтереси. Я хотів би, щоби день мав 24 годин.

— Розумію тебе. Здаєть ся, що твоя гадка вже була погребана. Перед кількома місяцями боронив ти єї горячо.

— Може верну до неї, але передусім мушу сам на чімсь станути і знати, чим я є. Не о кошт мені розходить ся і не над ним роздумую, але новість гадки... проби... досьвіди.

— Одним словом: чорти взяли „знамениту гадку", може разом з машиною, о котрій я так богато чув, знамениту під кождим взглядом, тілько... не хотїла ходити.

— Ага, і ти зачинаєш стару пісоньку, добре! Кракай, коли тобі то приємно. А що до людового театру, я не змінив погляду і до сто чортів гадка знаменита, але очевидно — то річ дуже тяжка: тут іде о штуку, відповідні штуки передовсім! То головна річ, на тім опирає ся моя гадка. Штука повинна говорити. Нехай бавить і потягає, каже думати. То мусять бути нещоденні річи. Я сам о тім богато думав, ну, приміром щось такого: отець кінь, мати ослиця, отже син буде мулом, єством о подвійній натурі, дві суперечні волї в безнастанній борбі з собою; повіджте то кінь, то осел. Вкінци в послїднім акті мул стає перед судиєю з причини якогось злочину. Щось такого — розумієш? Може той послїдний акт діяти ся перед воротами раю. Стоїть бідолаха перед судиєю, паном сьвіта і що там в его серци мусить діяти ся, в серци, де два ворожі створіня показують собі зуби! Ого заглядаєш в пропасть: глубінь, глубінь! А своєю дорогою я щось з того зроблю, помимо недостачі часу. Нехай

разом виявляє надію, що то доведе до успокоєня народів, суперничаючих з собою, скоро они широ і льояльно будуть поступати після політики держав.

На пирі в честь американьского секретаря державного для справ війни Тафта, виданім в Токіо, вигосив Тафт бесіду, в котрій сказав, що лиш незначна хмарка появила ся на овиді 50-літної дружби Японії і Сполучених Держав, але навіть найсильнійші потрясеня сего столітя не могли захитати тої дружби. Справу в Сан Франціско залагоджено в дипльоматичній дорозі в спосіб достойний. Війна межи Японією а Сполученими державами була би злочином против цивілізациї. Ніякий з обох народів не бажає того, а оба правительства зроблять завсїгди все, щоби не допустити до війни.

Новинки.

Львів, дня 2-го жовтня 1907.

— **Перенесенє.** Галицка Дирекция почт і телеграфів перенесла почтового офіцияла, Казимира Кравса з Нижнева до Львова.

— **Ґімназия в Теребовли.** З Відня доносять, що Є. В. Цісар позволив на отворене I і II кляси ґімназияльної з польскою мовою викладовою в Теребовли.

— **Похорон ґр. Адамової Потоцкої,** матери Є. Е. п. Намістника відбуває ся нині в Кшешовицях. Заупокійні богослуженя розпочали ся нині вже о 6 год. рано. На похорон прийдуть кардинал Пузина і еп. Новак. Вчера вечером о 11 виїхав зі Львова окремий поїзд, котрий повіз дуже богато похоронних гостий. Краєву Раду шкільну будуть на похороні репрезентувати радник Двору Ігнатий Дембовский, краєвий інспектор Меч. Залєский і радник правительства Александер Барвіньский. — З причини смерти ґр. Адамової Потоцкої прислав Є. В. Цісар на руки п. Намістника слідуючу депешу з власноручним підписом: „Дуже глубоко тронутий лише що одержаною вістию о смерти ґр. Катерини Потоцкої, Вашої упокоївшої ся в Бозі матери, висказую Вам моє найглубше сочувство з причини Вашої страти. Франц Йосиф“. Кондоленцийні телеґрами одержав п. Намістник також від Архікн. Франца Фердинанда і єго жени, від Архікн. Сальватора і Архікн. Блянки, від міністра справ заграничних бар. Еренталя і міністра фінансів Коритовского, від архіеп. Більчевского, від митр. Шептицкого, від радн. Двору Креховецкого, котрий також виїхав на похорон, від Маршалка краєв. ґр. Стан. Баденїого і від многих инших достойників а також і від Сойму. Тіло покійниці спочиває в чорній домовині, але відповідно до її послідної волі нема коло домовини ані вінців ані цьвітів. Першу службу Божу відправив вчера за померщу місцевий парох о Сьлюсарчик, а до служби Божої служив сам п. Намістник разом з своїм сином, а внуком покійниці.

— **Дрібні вісти.** Як доносить Głos Przemyski, в Рокитници під Перемишлем мали відкрити поклади камінного угля і то досить значні. — Звинений на якийсь час почтовий уряд в Конюхові на двірци вийде знову в жите з днем 5 с. м. з незміненим обсягом діланя. — На львівскім університеті відбула ся вчера промоция п. Здислава Томашевского на доктора медицини sub auspiciis imperatoris. — П. Александер Редик згубив вчера в дорозі з ул. 29-го Листопада до будинку соймового золотий перстінь з брилянтом вартости 200 К. — П. Фран. Квеціньскому вкрав невислїджений доси злодій з веранди дому при ул. Янівскій ч. 27 ровер вартости 100 К. — П. Бр. Трояновский придержав в ринку якогось чоловіка, котрий украв єму з кишені годинник з ланцушком, вхопивши єго за руку в хвили, коли він витягнув годинник; годинник відобрав, а злодія віддав в руки поліцая. В поліциї показало ся, що арештований називає ся Дмитро Марчак і єсть нотованим злодієм, котрому заказано перебувати у Львові. — На ул. Личаківскій арештував поліцай вчера якогось візника за скору їзду. Візник втік, лишаючи поліцая з кіньми. Коні, не знати, чиї, віддано в опіку комісариятови другої части міста.

— **Репертоар рускогo народного театру** у Львові під дирекцією Йос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). — В четвер, дня 3 жовтня „Вишневий Сад“ штука в 4 актах А. Чехова: — в суботу, дня 5 жовтня „Продана наречена“, опера в 3 актах Сметани. — Ціни місць: Крісло I-рядне 2 К, II-рядне К 150, III-рядне К 1·20. Партер 80 с. Для селян, учеників і войска 50 с. Крісла бальконові К 1·50, дальші 1 К. Програми при касі 20 с. — Білети продають ся в книгарні Тов. ім. Шевченка (ул. Театральна), а в неділї і сьвята на „Рускій Бесіді“ Ринок ч. 16, I поверх. В день представленя від год. 5 вечером отворена каса театру.

— **Кавалєрийні школи в Галичині.** На рік 1907/8 утворено в Австриї 18 офіцирских шкіл для кавалєриї. З тих 18 шкіл припадають 4 на Галичину, а то будуть отворені в Ряшеві, Станиславові, Тарнові і Жовкві.

— **Нещасливі пригоди.** В Неполоківцях на Буковині 40-літний Зайде Кірмаєр побачив дня 27. вересня с. р. на своїм поли чужу корову. Щоби зажадати від властителя корови відшкодованя, Кірмаєр постановив корову займити до дому і в тій цїли закинув її шнур на шию. Корова так сильно тим розлютила ся, що звалила Кірмаєра на землю і поколола єго рогами та подоптала ногами в страшний спосіб. Кірмаєр незабаром наслідком тяжких ран помер. — В ночи з пятниці на суботу зелїзничий пересувач, Іван Кратів, літ 28, женатий, батько одної дитини, замешкалий в Княгинині на Новім Сьвіті, дістав ся при пересуваню возів під колеса поїзду, котрі поторощили єму обі ноги, висше колін.

— **Величезні дефравдациї.** Директор щадничої каси в Німецких Жишковичах коло Осеку здефравдував 500.000 корон. З причини упадку тої каси потерпіло також кілька австрийских фінансових інституций. — З Брукселї доносять: Касовий післанець Льоазон, що був занятий в однім брюксельскім банку, забрав 300.000 франків і пропав без слїду. Єго син був функціонарем того самого банку і торік за спроневірене був засуджений на 3 роки вязниці. — Бухгальтер корпусу кадетів маринарки в Петербурзі, радник двора Цимбалов, щез, укравши 100.000 рублів. Вислано за ним стежні листи, а здогадують ся, що Цимбалов утік до Берліна.

— **Молоді непотріби.** Шіснайцятилітний Йосиф Цап і чотирнайцятилітний Йосиф Заяць напали на ул. Городецкій на якусь селянку і стали її видирати кіш з яйцями. На то надійшов поліцай а оба малі драби втекли на старе городецке кладовище і там сховали ся. Поліцай пішов тоди за ними і єму удало ся зловити обох непотребів. Він відставив їх на поліцию, де показало ся, що оба не мають ніякого занятя ані зарібку, а мимо того знайдено у Цапа полярес з 1 кор. 70 сот. — На ул. Гетманьскій придержано 10-літного Лейбу Ґольдберґа на крадежи поляреса з кишені одного з прохожих. — Із Сатмару на Угорщині доносять, що онодї відбула ся там карна розправа против 17-літного ґімназияльного ученика, Стефана Сатмарія, обжалованого о убитє молодої дівчини за те, що відкинула єго осьвідчини. Убийника, котрий признав ся до вини, увільнено.

— **Бальон до кермованя ґр. Цеппеліна.** Ґр. Цеппелін, знаний не лиш в Німеччині, але й в цїлім сьвіті яко воздухоплавець і винахідник, котрий свого часу робив проби над озером Боденьским з довжезним бальоном свого винаходу. Тоді проба єму не удала ся була, але сим разом єму пощастило ся. Ґр. Цеппелїн придумав новий бальон до кермованя і як давнійше, так і тепер зробив з своїм новим винаходом дня 26 вересня на Боденьскім озері коло Фрідріхсгафен пробу, котра випала знаменито. Бальон через 4 і пів години формально плавав у воздусї, робив всї рухи і наконець вернув з своїми воздухоплавцями знов на то саме місце, звідки був вилетів. Про сю першу пробу подають тепер німецкі часописи таку звістку:

День перед пробою скінчено в Мандель коло Фрідріхсгафен наповняти бальон в т. зв. державній галї бальоновій. Галя тота, довга на 150 метрів, зроблена майже зовсїм з зелїза, спочиває на 34 понтонах. Сам бальон, поділе-

---

лиш попаду на властиву суть, котра дасть уложити ся, примінити до услових.

— Так, так, привиди!... Однако вертаючи до дійстности, признай, дорогий Фасте, що подібна обсада геройскої ролї єсть верхом дурацтва — то злочин супротив штуки і єї ідеалів!

— Ідеї, ідеали! — жив я колись ними і для них. Однако нині... я переніс їх марну вартість в край уяви, на облаки, а сам станув сильно на тій твердій земли. На єї пустинях можна також жити одушевленем і для таких єств маю велику почесть, але сам хочу бути від того вільний. Яко видець не вирікаю ся очевидно театру.

Здоймив капелюх з чемним поспіхом і пустив ся в противну сторону. Ішов улицею Портовою аж до банкирскої контори Нида і Спілки.

Фасте увійшов до контори.

— Добрий день, пане Нид!

— Ах, пан Форленд! Добрий день! Ви вернули з Цириху? В часї літа кілька разів бачив я вас мимоходом — додав усьміхаючи ся, немов би той спомин був звязаний з якимсь сьмішним образом.

Фасте помітив той укритий усьміх.

— Я скінчив студиї — відповів коротко. Потребую трохи німецких гроший, дрібницю: триста марок.

— Служу, пане Форленд.

— Отже можу принести завтра переказку? Гадаю, що підпис вуйка Ноеля вистане?

— Підпис пана директора? На рахунок пана директора?

Банковий урядник стояв зачудований, майже недовіряючи.

— Від двайцятьох шістьох літ, як я тут приїхав, я не бачив і не чув, аби кому відкрито кредит на рахунок пана директора банку!

— Не треба сумнївати ся о нічім — сказав Фасте жартобливо. — Впрочім — говорив дальше рівнодушним голосом — не зробить то ріжниці, коли би я дописав нулю? Гадаю, що виплата не опізнилась би задля того? Жито, пшениця, цукор, тютюн — читав півголосом, поглядаючи біржевий курс, котрий лежав на столику. — Що? — скрикнув нагле. — Акциї ґазової фабрики вісімсот? — ще? О честне, вірне місто! І маєте відвагу з чистою, супокійною совістию подавати таку ціну? Супротив електричности, котра, що так скажу, висить над вами у воздусї. Ґаз! А я вам кажу, що то всьо одно якби ви записували в курсї ціну старих, знаменито очищених ліхтарень!

Банковець не відповідав; видко блукав гадками далеко, а єго погляд без виразу, неподвижний, спочивав на знищенім одіню гостя. Отвирали ся перед ним цікаві вигляди: однако то було просте і цїлком природне, що хтось з родини мусів унаслідити по бездітнім скупарі. Видко слабовитий старець углядів собі спадкоємця і...

— Все, все, на ваші услуги, пане Форленд! — скрикнув нагле очунявши з мрій і похиляючи ся з низьким поклоном. — Так! Ми дожили того, що відкрито комусь кредит in blanco на імя пана директора!

— Перепрашаю, пане Нид! — відозвав ся Фасте з повагою, відважуючи кожде слово. — Вуйко платить то, що беру на єго підпис і рахунок, але о кредиті in blanco ви від мене не чули. То ваш погляд.

Урядник поглянув на молодця з хитрим видом, відтак на годинник, вхопив капелюх і з поспіхом ладив ся до відходу. Взивала єго обовязкова година і ніс вість таку цікаву, цїлком несподівану, котрою міг з'електризувати всї банкові контори; він один знає в тій хвили золоту рибку, будучого спадкоємця того богача Йоеля.

Фасте опинив ся також на улици.

Ну, цирихскі довги щасливо сплачені.

(Дальше буде).

ний на 13 частий, єсть довгий на 128 метрів, має вид цигара а на єго наповнене треба було 11.000 кубічних метрів водня. На другий день поїхав ґр. Цеппелін і єго гості до Манцель, де вже було 30 вояків до помочи і вся служба ґр. Цеппеліна. Тут почали всї лагодити ся до вiдлету. Над озером повисла була непроникнима мрака, котра однак около полудня зачала розступати ся. Тимчасом на великім сплаві з бальоновою галею було вже все готове. Вояки стояли коло линв а сїм мужа бальонової залоги до обслуги моторів о силї 85 коний повсїдали вже були до алюмінїових лодок, уміщених на яких 60 метрів одна від другої. Наконець всїв сам ґр. Цеппелін, єго братанич і ще третий товариш.

Точно о год. $^{3}/_{4}$12 роздала ся команда „Пускай", линви опали, мотори зачали робити а за хвильку почали вже воздушні шруби шуміти. Бальон серед грімких окликів підняв ся в гору аж до 300 метрів а тодї зачали вже керми на нїм робити. Бальон завернув зараз до пів обороту, насамперед в сторону як до берега, і полетїв кількасот метрів на північ, відтак завернув знов на лїво і наставив ся якраз против вітру. Тепер почали шруби сильно робити і бальон летів у висоті яких 300 до 400 метрів рівнїсенько вздовж нїмецкого берега в сторону як до Мерсбурґа і щез в мори мраки.

Через три години не було бальона видко. Він полетїв через Іберлінґен і Радольфцель а вiдтак до швайцарскої границї, завернув на полуднє через Констанцию до лївого берега озера і сягнув аж до Форарльберґа. Всюди по дорозї робив всїлякі досьвіди, завертав то на лїво то на право та пробовав мотори, шруби і керми. Все удавало ся знаменито. Відтак через Бреґенцию полетїв до Лїндав а звідтам до Фрідріхсгафен, аж наконець по чотирох годинах їзди показав ся знов на місци, звідки був вилетїв, але вже з противної сторони. Многотисячна товпа людий повитала бальон грімкими окликами а він в очах єї робив ще через пів години всїлякі проби: формально танцював у воздусї, то спускав ся лиш до кількох метрів над озером, то знов підлїтав в гору, завертав на право і лїво, крутив ся або посував ся то взад то вперед, словом давав ся кермувати мов би корабель на водї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Оповіщенє о предкладаню властям податковим виказів до ужитку при вимірюваню додатку особисто-доходового на рік 1908.** По мисли постанов §. 200 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 о безпосередних податках особистих мають що року предкладати низше згадані особи до ужитку при вимірі податку особисто-доходового слїдуючі викази а то: 1) Властителї домів замешканих а взглядно їх повновластники — виказ всїх мешканців дому; — 2) особи піднаймаючі помешканє — виказ піднаємників; — 3) голова кождої родини має предложити — виказ всїх тих осіб належачих до господарства домового, котрі мають власний дохід. Взиває ся проте всї висше згадані особи, щоби викази висше означені в цїли виміру податку особисто-доходового на рік 1908 предложили і визначає ся до того речинець до 15 падолиста 1907 року.

Викази тоті мають бути зладжені на приписаних до того друках, котрі дотичним сторонам на їх жаданє власти податкові безплатно видавати будуть. Викази під 2 і 3 становити мають при будинках винаймлених прилогу до виказу під 1 а властителї домів мають їх предложити разом з виказом 1 сїй власти податковій, в котрої окрузї лежить дотичний дім. З якого дня стан мешканців має бути в тих трех виказах представлений, назначать поодинокі власти податкові І-ої інстанциї. Які заяви обнимати має кождий виказ, указують заголовки дотичних друків. Близші пояснення в тім взглядї суть помішені в згаданім на початку приписї закона і в артикулї 39 розпорядження виконавчого з дня 24 цьвітня 1897 В. з. д. ч. 108. Що до наслїдків непредложення виказів, або предложення заяв неправдивих відсилає ся до постанов §. 247 згаданого на початку закона. Ц. к. краєва Дирекция скарбу.

— **Цїна збіжа у Львові дня 1 жовтня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11·60 до 11·80; жито 10·60 до 10·80; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·— до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 2 жовтня. По кількадневій розправі суд присяжних признав Блеху винуватим злочину розбійничого убийства, якого допустив ся на особі касиєра асекурацийного товариства маґдебурґского в Липску, Гартманна а трибунал засудив єго на 20 лїт тяжкої вязниці.

Відень 2 жовтня. Є. Вел. Цїсар видав вчера обід на честь вел. кн. Володимира і єго жени.

Маляґа 2 жовтня. Підчас послїдної повени згинуло загалом 65 осіб а 29 пропало десь без слїду.

Пекін 2 жовтня. Цїсар затвердив виготовлений мінїстром війни плян реформи армії і наказав, щоби до 1912 р. утворено 36 дивізий.

Гельзінґфорс 2 жовтня. Комісия фінансова сойму фінляндского ухвалила заявити ся за кредитом 20 мілїонів марок, жаданих на войскові цїли Росиї.

Париж 2 жовтня. Сенатор Колле відобрав собі житє вистрілом з револьвера. Причина самоубийства не звістна.

Казаблянка 2 жовтня. (А. Гав.) Здає ся бути певним, що войско Мулея Гафіда не помашерує на Казаблянку. Нема сумніву, що Мулей Гафід має миролюбиві наміри. Пос. Ренояль повідомив султана, що прибуде небавком до Рабату. Мешканцї вертають поволи до Казаблянки.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають посцїшні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).